RENAŞTEREA EUROPEI

de ALFRED ROSENBERG

Cu lupta din Orient am ajuns la ceasul renașterii europene. Aceasta este convingerea generală și profundă, convingere dobândită doar în câteva zile, de aproape toate popoarele. Ceeace a fost în ultimii 23 ani amenințat în existența sa, umilit în ființa sa națională, murdărit în cele mai frumoase intenții, din partea Moscovei, s'a ridicat iarăși în primele zile de luptă decisivă la o cunoștință deplină. Trădarea din 1918, corupția atâtătoare a judeo-bolșevicilor, crima lașă din Muenchen, miile de asasinate mișelești executate de sfatul republican din Ungaria, atentatul din catedrala din Sofia, amenințările rebune și impertinente, călcarea tuturor tradițiunilor europene și înlocuirea lor cu tirania unei hoarde de bolșevici, toate sunt în fața ochilor noștri, le revedem și ca un simbol al formidabilei apărări împotriva lor stau regimentele, diviziile și armatele Fuehrerului pe teritoriu sovietic.

In această luptă nu s'a manifestat în ultima analiză nici odată din partea Sovietelor intenția de a lupta pentru impunerea unei situațiuni mai echitabile pentru anumite clase sociale în mijlocul statelor, ci întotdeauna a fost o luptă a froțelor ideologice, realmente pentru impunerea dominației mondiale a rasei evreești, care dispunând de sume enorme a căutat să adune masele nemulțumite, pe drept, sau pe nedrept, adunându-le sub flamura losincilor false, vrând să mobilizeze țară după țară, pentru distrugerea oricărei substanțe și caracteristici care au creiat cultura europeană, care sunt fundamental urâte de spiritul judaic. Pumnalul acestei Europe vechi și totuși tinere care și-a redobândit conștiința, este mânuit acum de Fuehrer și pe zi ce trece se înmulțesc batalioanele de voluntari, din toate popoarele europene, care vor să participe la marea luptă de eliberare din Orient. Fuehrerul a vorbit în declarația sa în numele Germaniei și a Europei. Președintele Finlandei în declarația sa a dat o nouă dovadă palpabilă de cât de agresiv și mișelește s'au purtat cu poporul finlandez potentații sovietici. Această presiune a bandiților moscovito-bolșevici va obține însfârșit pedeapsa cuvenită pentru cei 23 ani de pestilențiere a continentului european.

A doua constatare ce se desprinde din întâmplările acestor zile cu adevărat istorice, este complicitatea Angliei la întârzierea renașterii europene. Nesocotind toate propunerile Fuehrerului, Anglia a declarat războiu Germaniei și a atașat alte popoare în acest războiu. In urma acestora s'a deschis atacul împotriva singurei puteri, care era în stare să opună o rezistență Uniunii Sovietice. Dacă în acest un an și jumătate de războiu Anglia ar fi învins și Germania ar fi fost învinsă și distrusă, trupele sovietice s'ar fi aflat de acum pe țărmul Rinului, chiar peste Rin, invadând și distrugând totul. Victoria în Vest a fost condiția prealabilă pentru ca toate popoarele conștiente să se poată îndrepta cu toată forța lor împotriva Orientului bolșevic. De aci rezultă că Anglia de abia acum devine complicele activ al potentaților din Moscova și că este o condiție esențială pentru victoria și onoarea popoarelor europene, excluderea Angliei și înfrângerea sa pe continent. Dacă Germania s'a văzut nevoită, în urma amenințărilor din ce în ce mai acute ale Angliei, de a încheia un pact cu Rusia Sovietică, n'a făcut-o spre a deschide drum trupelor sovietice spre Vest și centrul european, ci tocmai cu scopul de a le ține cât mai departe în Orient. Ceeace face Churchill cu trabanții săi este tocmai invitația de invadare a trupelor bolșevice în această bătrână Europă, care după greutățile ultimelor 20 ani, a crezut sosit momentul să se elibereze pentru totdeauna de coșmarul bolșevic din Orient.

Aceste două constatări, că o mare renaștere revoluționară se află în curs, condusă de Germania, și că orice împotrivire sau întârziere constituie o alianță cu elementele destructive, trebuie să fie clare nu numai pentru popoarele europene, ci și pentru cele extra europene, care au putut constata, fie chiar cu o intensitate diminuată în țările lor opera de destrucție. Toate sumele de bani și măsurile de apărare materială și spirituală, de care sunt nevoite să uzeze popoarele, pentru combaterea bolșevismului, sunt mijloacele cari s'ar fi putut folosi în marea operă de construcție a țărilor respective și care se pierd acum pentru cea mai mare glorie a tuturor națiunilor.

Astfel duce acest continent, odinioară denumit bătrân, azi întinerit, lupta pentru centrele vitale ale culturii sale, precum și lupta pentru popoarele din lumea întreagă și tot mai numeroase sunt acele conștiințe care înțeleg semnificația mondială a războiului. Adolf Hitler, care a fost odinioară greșit interpretat și combătut de unii dintre rivalii săi, a trecut azi partea cea mai grea a războiului dus împotriva englezilor și evreilor. El este privit ca vizionarul unui destin mai bun și comunicatele pornite din cartierul general al Fuehrerului, reprezintă într'adevăr forța puternică și instinctivă, că Europa nu va mai urma pilda deprimantă a Atenei și Romei antice, cari au constituit leagănul destructiv al lumii vechi, în urma infiltrării străine, ci că a sezizat ceasul marilor hotărîri și nu va permite răspândirea unei stări maladive, ci o va combate cu toate forțele. Astfel salută Germania național-socialistă pe toți aceia, care vor să se integreze în marea luptă, ca însfârșit să extirpeze pentru totdeauna cauzele boalei din ultimele decenii și să creeze un teren sănătos pentru o Europă nouă, ca și pentru toate forțele creatoare ale popoarelor sale.

Recunoașterea guvernului chinez din Nanking

România, în acelaș timp cu Germania și Italia, a recunoscut guvernul chinez Wang Cing Wei din Nanking.

Insemnătatea acestui act politic pune în lumină hotărîrea României de a fi pe planul politicii ei internaționale solidară cu Puterile Axei, în toate manifestările acestora.

Guvernul Wang Cing Wei, prin toate declarațiile lui, a afirmat o ideologie naționalistă și anticomunistă. Prin aceasta el s'a apropiat de ideologia Puterilor Axei. De altfel, după cum transmite agenția D. N. B., d. Wang Cing Wei, vorbind, cu prilejul evenimentului recunoașterii, la postul de radio din Nanking, a spus, între altele, că „pentru China nu este o altă posibilitate decât de a adera la pactul tripartit".

Această participare a guvernului din Nanking la pactul tripartit va înlesni desigur acțiunea Japoniei pentru consolidarea nouei ordini în Asia orientală.

Agenția Domei, subliniind importanța evenimentului recunoașterii guvernului din Nanking de către Puterile Axei, Germania, Italia, România, Croația și Slovacia, adaogă că „e o grea înfrângere pentru toți aceia cari nu au înțeles încă idealul creării unei noui ordine în Asia orientală".

Acțiunea unitară a puterilor Axei și a țărilor cari au aderat la pactul tripartit capătă și prin acest act diplomatic o nouă confirmare.

Solidară cu Puterile Axei, recunoașterea de către România a guvernului național chinez din Nanking este o consecință firească a acestei solidarități.

RĂUTĂȚI

AȘA CUM S'A INTÂMPLAT

Unii oameni au curajul perseverării. Ei merg pe un drum — în ciuda tuturor obstacolelor întâmpinate. La capătul acestui drum vor urca pe culmea țintită sau se vor prăvăli mai jos de unde au plecat. Și într'un caz și în celălalt, ei se vor putea mândri cu voința lor neînfrânată de vânturi protivnice.

Alți oameni se poticnesc de prima decepție mai descurajatoare — și renunță să încerce mai departe. Căile acestora nu încalcă niciodată hotarele tragicului, dar nici pe acelea ale satisfacției dăruită de-o biruință câștigată anevoios. Renunțarea lor nu vine însă dintr'o teamă exagerată; ea este expresia unui temperament echilibrat. Resemnarea însăși e un act de mare curaj.

Se găsesc însă și destui indivizi care nu posedă nici curajul perseverării și nici pe acel al renunțării. Și ei urmăresc un țel precis, dar voința lor nu e capabilă să se angajeze definitiv pe o cale unică. Și nu le îngădue să renunțe și să se resemneze. Apucă azi pe-un drum, ca mâine să-l schimbe, iar peste câteva zile să încerce pe un al treilea. Aceștia riscă să rămână toată viața cu dorurile în suferință.

Subsemnatul, după cât mă cunosc, cred că fac parte din categoria celor care au curajul să renunțe și să se resemneze. Când mă urc de pildă pe munte am uneori poftă să mă transform în alpinist și să-mi risc oasele pe stânci vrăjmașe, dar când mă gândesc că prețul acestei vitejii inutile ar putea să fie prea mare, renunț și mă mulțumesc că am avut posibilitatea să privesc aceste stânci din imediată apropiere. Dacă întâmplarea îmi scoate în cale o femee frumoasă și inteligentă — pasăre rară! — pornit gând mă îndeamnă s'o cuceresc. Indată însă ce-mi dau seama că lupta va fi lungă și șansele problematice, renunț și caut altă femee mai puțin frumoasă și mai puțin inteligentă, dar care să zică „da" înainte de a treia somație.

O singură dată mi-am învins firea mea atât de echilibrată, dar această biruință m'a costat cam multișor. Să vedeți cum. Se împlinesc vre'o șase ani de zile de când sacrific în fiecare lună câte două sute de lei pentru ademenirea acelui făt-frumos care se chiamă Noroc. Cu alte cuvinte, joc la Loterie. Mi-am legat speranțele de-un singur număr, contrar regulei pe care o urmez atunci când intru în cazinoul din Monte-Carlo, sau în cel din Baden. (Alte cazinouri n'am vizitat). Ce mi-am zis: dacă d. Noroc vrea să mă atingă măcar cu vârful degetelor, are să-i fie indiferent cu care număr îl solicit. După vre'un an de zile, de sacrificii zadarnice și de speranțe înșelate în fiecare lună, am vrut să renunț. Ajunsesem la limita îngăduită de temperamentul meu. Dar n'am renunțat. Ce mi-am zis: își mai iese omul și din fire câteodată! Mai ales când i se flutură pe la nas perspectiva titlului de milionar.

N'am renunțat nici după al doilea an, nici după al treilea, nici după al cincilea. Și bineînțeles că nici numărul nu l-am schimbat. M-am războit cu mine însumi, încăpățânându-mă să cred că într'o bună zi toată țara îmi va admira mutra fericită, în coloanele ziarelor cotidiene. E drept însă că mi-am mai redus din pretenții... Dela un milion și jumătate, adică un sfert din lozul cel mare, coborâsem la o sută de mii... Numai să iasă odată! Dar de ieșit nici pomeneală. Parcă numărul meu ar fi fost ciumat. Fiecare tragere îmi aducea altă serie de peri albi, dar nicio atenție cât de mică a Norocului.

In ajunul ultimei trageri ce mi-am zis: își schimbă omul nevasta, își schimbă religia, își schimbă cetățenia, ba chiar și unele năravuri, — dece n'aș schimba și eu numărul lozului ?! M'am cununat cu el? Sau mă obligă vre'o lege să-mi iroseșc bănuții și să-mi tocesc nervii pe aceste șase cifre ?

Și l-am schimbat...

Nu mai spun care a fost rezultatul acestei schimbări, că-mi face rău... Vă pot povesti însă pățania altuia, de care mi-am adus aminte abia după ultima tragere a Loteriei, când nu putea să-mi mai folosească la nimic. Ci-că un călugăr catolic, cu veleități de episcop, a tot așteptat să capete acest rang, până i-a albit părul. Dacă a văzut s'a văzut că cei dela Vatican se îndărătnicesc să-l socoată mereu „bun în grad", a trecut la ortodoxism. Era element de valoare, și spera că la vecini va dobândi mai curând cârja episcopală. Cum s'a întâmplat însă că numai la un ceas după ce el a semnat actul de trădare, a primit știre dela Roma că a fost ales... cardinal.

KIR PANAIT

Românii de peste Nistru

Regiunea de dincolo de Nistru, locuită de românii din Ucraina Sovietică și fosta republică moldovenească prezintă o prelungire a câmpiilor din Bărăganul și Bugeacul românesc, întinzându-se până dincolo de Nistru.

In acest ținut și în special între râurile Nistru, Bug și Nipru s'au așezat românii din timpurile cele mai vechi. Ca și în Statul Român actual ei sunt acolo autohtoni, în adevăr, acest teritoriu era cuprins în Dacia lui Boerebista precum o dovedesc descoperirile arheologice făcute de cercetătorii ruși. In apropiere de Tiraspol, fost capitală a republicei Moldovenești și în comuna Plopi, din nordul acestei republici, s'au găsit astfel urme netăgăduite de existența unităților romane. De aceea cu drept cuvânt savanții străini numesc această regiune, deapururea românească : *România transtyrana*, dela numele romanic al Nistrului.

Dealungul acestor văi, râuri și localități, unde cultura câmpului este identică cu aceea dela noi, sunt o sumedenie de așezări compacte cu nume curat românești. Astfel în regiunea dintre Nistru și Bug avem orașe ca : Movilău, pe malul Nistrului fondat de Eremie Movilă, Domnul Moldovei și rupt dela Moldova odată cu răpirea Basarabiei dela 1812.

Moșiile Domnului Moldovei cuprindeau și alte localități : Domnița și Ustia, bogate pe vremea aceia cu stup de miere. Orașul Rașcov a fost fondat de boerul moldovean Rașcu, care stăpânea amândouă malurj ale Nistrului.

Ihurlucul, oraș depe malul Nistrului, a avut ca proprietar până la venirea bolșevicilor la cârmă, pe boerul Găină. Mai avem apoi o serie întreagă de orașe cu nume românești ca : Bârzu și Vrabie, importante noduri de cale ferată, prima capitală a republicei moldovenești, Nani, Grosu, Teraspol, Dubasar, oraș de reședință a pârcălabului de peste Nistru .

Intre Bug și Nipru avem o altă serie de orașe românești dintre care menționăm : Elisabetgradul, cărțuia moldovenii îi spun „Târgul Lisabetei", Vosnesensc, oraș fondat în veacul al XVI-lea de către românii transilvăneni sub numele de Beciu, Socola, centru românesc fondat de românii din Socola de lângă Iași, o mare localitate românească cu numele de București, avem chiar pe malul drept al Niprului a cărui locuitori sunt plecați din vechea cetate a lui Bucur, Capitala României.

Dintre localitățile mai mici pomenim următoarele . Camânca, oraș cu locuitori români din Transilvania, Rotari, Stroești, Strâmba, Budăiu, Bursucu, Racu, Păsat Păsățel, Pârlita, Moșneagu, Broșteni, Isvoraș, Serpie, Floarea, localitate fondată de slugerul român Ion Măcărescu, Butuceni, Jura, Chiscu-Lung, Valea hoțului, Doi Bani, Brânză, Crăcănata, Lunca, Mahala, Coșnița, Teiu, Speia, localitate ardelenească, Cucu, Dracu, Găvănosu, Glodoșii, Grădinița, Moldovanca Stirba, Săpte-Rădiuri, Vadul Turcului, Valea Adâncă și atâtea nenumărate localități care nu numai că sunt locuite de români dar și poartă nume românești.

Deasemeni menționăm că o treime din orașul Odesa, curând după înființarea dela anul 1792 era în stăpânirea boerilor români. Insăși și înființarea Odesei este faptă românească : se știe anume că a fost făcut de arhitectul Manole, român din Moldova, mâna dreaptă a Ducelui de Richelieu. Lemnăria pentru construcția acestui oraș a fost transportată din Moldova de către portarul Gaius.

Nu este nici o mirare deci, după toate acestea că două mari mahalale a Odesei sunt românești.

Trecând dela dovezile istorice și toponimice ale românității acestui ținut de peste Nistru, la dovezile de care le constitue onomastica locuitorilor, frați de sânge cu noi, întâlnim acolo nume ca : Dorul, Urzică, Verdiș, Lungu, Brânzaru, Ciuntu, Munteanu, Moldovanu, Raiu, Baciu, Frunză, Plămădeală, Căpățână Stigleți, Malai, Chiriță, Ciobanu, Balan, Smochină, Barcaru, Dâru, Ciocârlan, Cloșcă, Chiper, Pleșca, Duminică, Florin, Ismană, Răutul, Turcanu, Pae-Reli, Ghihol, Gâlcă, Brahă, Ureche, Todică, Postică, Tudor, Gavreliță, Păloșel, Negru Vodă.

Aceste câteva pronume arată trecutul frumos al plăeșilor noștri, frați de peste Nistru, care așteaptă cu înfrigurare eliberarea lor de sub jugul netrebnic al comuniștilor fără Dumnezeu.

Viața românilor transnistrieni nu se deosebește cu nimic de cea din restul neamului românesc. Aceeași vorbire, același suflet larg și primitor, aceeași curățenie și hărnicie de care nu numai odată au rămas uimiți cercetătorii străini.

Ei totdeauna s'au deosebit de străini care au dat năvală peste ei ca lăcustele. Această deosebire o găsim atât în îmbrăcăminte — sumanul, costumul național și floarea ce o poartă flăcăii la pălărie, sau salba cu galbeni ce împodobește pieptul fetei, — cât și în arta cuiinară, pe care spre deosebire de slavi gospodina româncă o mânuește cu atâta măestrie.

Astfel avem pască moldovenească, cea cu brânză, spre deosebire de pasca rusească, cozonacul. Bărbatul poartă cisme moldovenești, făcute de fiecare gospodar, care sunt adaptarea opincei la solul transnistrian, spre deosebire de cismele rusești, cele de oraș.

In poezia populară nota dominantă este cântarea înstrăinării și a Nistrului. Această înstrăinare oglindește în cuvinte mișcătoare jalea de veacuri ce s'a abătut asupra frânturii neamului nostru de peste Nistru, spunând:

De atâta înstrăinare,
Nu pot merge pe cărare,
Ard'o focul, de străinătate,
C'am ajuns tare departe.
Peste Nistru, peste ape
Unde cartea nu răzbate.

România, Patria noastră scumpă, apare în cântecele transnistriene sub numele de *Țară*. Cu toată vicisitudinea vremurilor, ea sună mereu pe buzele transnistrienilor. Cu nădejde în viitor că dreptatea românească va sosi odată și pentru ei, cântărețul de pe acele meleaguri îngână :

Dimineața când mă scol
Cu lacrimi fierbinți
Pe obraji mă spăl.
Dimineața când mă scol,
Ies afară încetișor
Și mă razim di ușor
Și mă uit în țară eu cu dor.
Pe deasupra casei mele
Trec stoluri, stoluri păsărele,
Și-mi aduc dor și jele
Dela toate neamurile mele.

Bărbați voinici, vrednici întreprinzători, nu numai în muncirea câmpului ci și în mânuirea paloșului, ei cântă vremurile de altă dată când Moldova ca Stat cuprindea și regiunea românească de peste Nistru.

In baladele lor străbune răsună gloria plăeșilor lui Ștefan cel Mare, se vedea mândria lui Duca Vodă, care a stăpânit Transnistria și jumătate din Ucraina.

Dar, vremurile acelea despre care numai balada amintea, astăzi reînvie dela Prut până în cele mai îndepărtate sate și cătune românești de peste Nistru. Glasul tunurilor germane și românești fugărește pe nelegiuiții care și-au bătut joc și de neamul nostru și de Dumnezeu.

Trimișii lui Dumnezeu, Adolf Hitler și Generalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, pun astăzi capăt domniei infernului aducând isbăvirea nu numai fraților din Basarabia și Bucovina cât și celor de peste Nistru care așteaptă acest ceas de peste o sută de ani.

N. P. SMOCHINA

Manifestațiuni de patriotism

Societatea de cultură macedo-română a adresat d-lui ministru al apărării naționale cererea ce urmează :

Domnule Ministru,

Un număr important de Români-Macedoneni, cari n'au obligația militară, ne roagă să intervenim de lângă domnia-voastră ca să binevoiți a dispune să fie primiți ca voluntari în glorioasa armată română și să li se îndeplinească marea lor dorință de a fi trimiși pe front ca să lupte și ei, așa cum au luptat și în războaiele trecute, pentru înfăptuirea idealurilor românești prin întregirea în adevăratele hotare etnice a României, care este Patria Mumă a Românilor de pretutindeni.

In credința că domnia-voastră veți binevoi a aproba această cerere izvorâtă din cel mai curat sentiment de dragoste de Neam și Țară, primiți vă rugăm, domnule ministru, asigurarea respectului nostru.

Președinte, **Dr. St. Petrașincu**
Secretar General, **Anton Lega**

La această cerere d. ministru a dat răspunsul următor :

Domnul ministru al apărării naționale mă însărcinează a vă transmite călduroasele domniei sale mulțumiri pentru gestul patriotic al macedo-românilor.

Pentru moment cererea lor nu poate fi satisfăcută, fiind abia la începutul războiului; Țara are nevoe de rezerve în oameni, la care se va face apel, atunci când situația o va cere.

Primiți, domnule președinte, deosebitele etc.

Director de cabinet al M. A. N., (ss) Colonel **Protopopescu Pache**

AJUTORAREA FAMILIILOR AVOCAȚILOR AFLAȚI SUB ARME

Consiliul ordinului avocaților din baroul de Ilfov, vestește familiile — lipsite de mijloace — ale avocaților Corpului și Capitalei, grade inferioare, că a organizat un serviciu de asistență și ajutor.

S'au adunat în acest scop, și se adună, dela colegii avocați, fonduri; și se disrtibuie ajutorul — prin hotărârea comisiunei speciale ce funcționează pe lângă decanat — potrivit cu mijloacele și nevoile petiționarilor.

Pentru proprietarii de autocamioane cu numere eliberate de prefectura poliției București

Constatându-se că mulți din proprietarii de autocamionete, în scopul de a se sustrage dela rechiziții, se angajează la lucrări în afara razei județului de înscriere a mașinei, se dipune :

In termen de 48 ore dela publicarea prezentului comunicat, toate camioanele și camionetele care poartă număr de circulație eliberat de prefectura poliției București, se vor prezenta la Comandamentul 2 Teritorial, oriunde s'ar găsi angajate la lucru

Nu se prezintă :

— acele ce posed adeverințe de scutire de rechiziții pentru mobilizarea anului 1941—1942 eliberate de Comandamentul 2 Teritorial, ca fiind înscrise în planul de mobilizare.

— acele ce sunt proprietatea C. A. P. S.

— acele ce sunt proprietatea Direcției Drumurilor.

— acele ce sunt angajate de trupele germane și care posedă adeverințe de scutire eliberate de Marele Cartier General Secția I-a.

Mașinile vor fi trimise cu șoferii respectivi, iar plata combustibilului privește pe proprietar.

Acei proprietari care nu vor trimite mașinile vor fi dați în judecată și sancționați conform prevederilor art. 60 din Legea Rechiziițiilor cu 3-8 ani închisoare corecțională și amendă de 75% din valoarea inițială de cumpărare a mașinei.

Moartea principelui Valentin Bibescu

Eri dimineață la ora 10 a încetat din viață la palatul Mogoșoaia, în urma unei lungi suferințe, prințul Valentin Bibescu, președintele Federației aeronautice internaționale. El suferea de mai multă vreme de cancer. Era în vârstă de 58 de ani.

Comunicațiile din Basarabia și Bucovina

Ele se incadrează organic în sistemul de comunicații al Moldovei

Reproducem aci rezumativ datele dintr'un studiu apărut în ultimul număr al Buletinului informativ bilunar scos de Oficiul de studii de pe lângă Consiliul superior al transporturilor și tarifelor :

Căile de comunicație din teritoriile românești, cedate vremelnic către U.R.S.S., se integrează în mod organic în sistemul de transporturi al țării noastre.

Precum se va vedea mai jos, toate căile de comunicație converg spre axa principală de comunicații care traversează Moldova și în spre Dunăre. O simplă privire aruncată pe harta țării, invedereazâ că nu numai sub aspectele istorice, economice, sociale și culturale, ci și sub aspectul comunicațiilor, — Bucovina, Basarabia și Moldova formează o entitate armonioasă și firească.

In rândurile ce urmează, vom da câteva amănunte asupra căilor ferate, șoselelor și apelor navigabile din cele două ținuturi românești.

CAILE FERATE

Liniile ferate din Basarabia și Bucovina de Nord însumează aproximativ 1.605 km. Dacă notăm cu 100 lungimea actuală a liniilor ferate din România, rețeaua feroviară din cele două ținuturi românești luate de U.R.S.S., reprezintă cam 21,5%.

Este de reamintit că, în cursul anului trecut, am cedat către U.R.S.S. și un important material rulant.

Toate liniile ferate din Basarabia și Bucovina converg spre axa feroviară centrală București-Cernăuți. Astfel :

— linia București-Iași-Chișinău, urmează această axă feroviară până la Mărășești, iar linia București-Galați-Chișinău, până la Buzău ;

— la rândul lor, aceste două linii fac legătura între Moldova de Sud și Cetatea Albă—Bugaz, prin Basarabeasca și Zorleni ;

— legătura între Bucovina și Basarabia se efectuează prin linia directă Cernăuți-Bălți-Chișinău, sau prin axa principală Cernăuți-Pașcani-Iași-Chișinău;

— liniile de interes local din Nordul Basarabiei și Bucovinei se ramifică toate din axa feroviară centrală, din jurul orașului Cernăuți.

Această orientare a căilor ferate din cele două ținuturi românești este în deplină concordanță cu desfășurarea circulației și a vieții lor economice.

C. F. R. a realizat importante lucrări în aceste regiuni, urmărind de aproape, în mod metodic, ameliorarea și sporirea rețelei de linii ferate din Basarabia și Bucovina. (Se enumără construcțiile și consolidările realizate).

ȘOSELELE

Diferitele categorii de șosele din Basarabia și Bucovina de Nord, însumează în total, peste 16.500 km. Dacă notăm cu 100 lungimea actuală a diferitelor șosele din cuprinsul actual al frontierelor țării noastre, șoselele naționale din cele două ținuturi românești, luate de U.R.S.S. reprezintă 24%, șoselele județene 21,5%, iar cele comunale aproape 24%.

Legătura între aceste două ținuturi și Moldova este tot atât de firească și sub aspectul rutier, ca și sub cel feroviar.

DUNAREA MARITIMA

Este interesant de aruncat o scurtă privire asupra faptelor care s'au produs la Gurile Dunării dela începutul secolului trecut, și care indică politica pe care Rusia a urmărit-o în acest sector al Dunării.

In anul 1812, când ni se răpește Basarabia, Rusia devine stăpână pe brațul Chilia.

Apoi, succesiv, în anul 1826, Rusia ia brațul Sulina, pentru ca după trei ani să ocupe și brațul Sf. Gheorghe, deținând cele trei guri, aproape 30 ani, adică până la 1856.

„In tot acest timp, Rușii au căutat cu orice preț să împotmolească Gurile Dunării, pentru a ruina comerțul născând al Principatelor Dunărene, ca apoi prin ruinarea lor să pună mâna pe ele. Ea voia să atragă tot comerțul Principatelor, în special al Moldovei, în spre Odesa. Ea ajunsese până acolo, încât scufunda vase vechi în canalul Dunării pentru a provoca împotmoliri".

„In 1856, când Marile Puteri s'au convins că și Rușii sunt incapabili, sau de rea credință, Gurile Dunării au fost încredințate Comisiunii europene a Dunării" [1].

Deci, în intervalul 1856—1873, în care Basarabia de Sud a fost sub stăpânire românească, Rusia a fost complect îndepărtată dela Gurile Dunării.

Dela 1878, România participă printr'un delegat la lucrările Comisiunii europene a Dunării.

Conferința dela Londra dela 1883 a scos brațul Chilia de sub autoritatea Comisiunii europene a Dunării.

Prin tratatul dela Paris dela 1920, acest braț trece din nou sub jurisdicțiunea C. E. D.

Prin încheierea Aranjamentului dela Sinaia din 1938, Statul Român a luat asupra sa toate atribuțiile de ordin technic și jurisdicțional pe care le-a avut C. E. D., aceasta rămânând ca organ de supraveghere a respectării lucrărilor impuse de menținerea și îmbunătățirea navigabilității Dunării maritime.

Prezența exclusivă a României la vărsarea în Mare a acestui important fluviu internațional, constituia cea mai bună garanție a respectării intereselor riveranilor, iar regimul creiat prin Aranjamentul dela Sinaia stabilea recunoașterea unor drepturi legitime și vitale ale Statului Român.

Comerțul exterior al României folosește navigația prin Gurile Dunării într'o largă măsură.

Astfel, în anul 1939 — ultimul an normal — am exportat prin Sulina 706.851 tone de cereale, în timp ce prin frontierele terestre am expediat doar 193.932 tone cereale, iar prin Constanța 546.332 tone, ceeace revine a spune că prin frontierele terestre s'a expediat numai 27% și prin Constanța numai 77% din cantitatea exportată prin Sulina.

In ce privește exportul nostru de lemne, prin Sulina s'au scurs în același an 272.008 tone, pe când prin Constanța numai 106.409 tone.

Importul nostru utilizează, de asemeni, într'o largă măsură, calea Sulinei, în special pentru fier, mașini, coloniale, textile, etc..

Cifrele statistice din ultimele decade anuale ne arată că circa 75% din totalul mărfurilor ieșite prin Gurile Dunării sunt produse românești, ceeace evidențiază importanța pe care acest sector dunărean îl prezintă pentru economia noastră și deci, interesul românesc și rolul european pe care-l avem de a înlătura orice obstacol care ar putea constitui un pericol în legarea navigației dunărene cu cea maritimă.

PRUTUL ȘI NISTRUL

Prutul, constitue o cale naturală de navigație, aproape paralelă cu linia ferată colectoare Pașcani-Mărășești și cu linia Iași—Tecuci.

El este navigabil pe o porțiune de 360 km., dela Măcărești până la Reni. Dela Măcărești la Drânceni, navigația este anevoioasă.

Această apă constitue o comunicație ieftină, care este utilizată în special pentru transportarea cerealelor din Estul Moldovei și Vestul Basarabiei, pentru varul din regiunile Botoșani și Dorohoi, precum și pentru aducerea lemnelor prin plute.

Având stăpânirea ambelor maluri ale Prutului, România poate folosi acest râu pentru satisfacerea nevoilor de comunicație, fapt care n'a mai fost posibil în timpul când Basarabia a fost vremelnic sub stăpânirea străină.

Este util de reamintit că, prin tratatul din 1919 s'a impus României, contra dorinței sale, internaționalizarea Prutului cu toate că întreaga porțiune navigabilă a acestui râu se afla pe pământ românesc, și prin urmare România singură era în măsură să fixeze regimul navigației respective.

Nistrul, ar fi putut fi folosit pe o scară întinsă pentru transportarea produselor din Basarabia de Est, în cazul unui regim de navigație care ar fi avut la bază raporturi de bună vecinătate.

Prutul și Nistrul, care cuprind între ele teritoriile bogate ale Basarabiei, vor putea contribui pe viitor — printr'o reglementare echitabilă a navigației — într'o și mai largă măsură la satisfacerea nevoilor de transport ale acestei provincii românești.

INCHEIERE

Din cele arătate mai sus, rezultă că, prin realipirea Basarabiei și Bucovinei de Nord, atât liniile ferate, cât și șoselele țării se vor spori cu aproape un sfert din lungimea lor actuală.

Prin stăpânirea românească a teritoriilor dela Gurile Dunării, legarea navigației fluviale cu cea maritimă va fi asigurată prin stabilirea unui regim bazat pe drepturile noastre naționale și pe interesele statelor riverane.

In sfârșit, întregirea rețelelor de comunicație în albia lor firească, va atrage după sine normalizarea vieții economice din ținuturile noastre dela Răsăritul și din Nordul țării.

1) I. D. Popovici.

Din muit — puținul vostru, cu toată însuflețirea
Dați când vă cere țara și înzestrați armata
Dușmanul col de moarte se frânge când oștirea
Prin tunuri și oțele răspunde: „Suntem gata!"

Subscrierile muncitorilor pentru familiile celor căzuți la datorie

Conștientă de îndatoririle ei în aceste vremuri prin care trece țara muncitorimea română în marea ei dorință patriotică și cetățenească, în afară de faptul că depune toate sforțările pentru a asigura o mai mare producție vrea ca din puținul venit să contribue la ajutorarea familiilor celor cari luptă pe front pentru îndeplinirea idealului național, precum și pentru înzestrarea armatei

Muncitorii au înțeles și au răspuns prompt și cu toată sinceritatea apelului d-lui general I. Antonescu, Conducătorul statului.

In fecare zi d. general C. Gh. Voiculescu, subsecretar de stat la departamentul muncii, primește din partea diferitelor categorii de muncitori subscrieri pentru înzestrarea armati și ajutorarea familiilor celor mobilizați.

Astfel, în ședința Camerei de muncă din Capitală, ținută la 26 Iunie crt. muncitorii din întreprinderile: „Wolf", „Lemaitre", „Malaxa", „Vulcan", „Fichet", „Set", „Campson", „S. T. B.", „U. C. B.", „Uzina de gaz și electricitate", „A. C. T. A.", „I. O. R. Pârvan", „Grupul electric român", „Uzinele metalurgice", „Volna", etc., etc., înțelegând actuala situație a țărei, în marele lor gest de solidaritate profesională și națională, sacrifică o parte din salariul lor atât pentru ajutorarea familiilor muncitorilor mobilizați, cât și pentru înzestrarea armatei. Acest gest spontan denotă un accentuat simț patriotic și o adâncă dragoste de țară, care trebue relevată și încurajată.

Muncitorii doresc să verse Camerei de muncă din Capitală, în mod regulat atât timp cât va ține războiul, o contribuție lunară în raport cu veniturile lor, începând dela 200 lei până la 800 lei.

Este un gest impresionant și totodată semnificativ, muncitorii dând dovadă și de data aceasta de marele lor patriotism.

O altă adresă primită de d. general C. Gh. Voiculescu, este din partea societății „Colombia", din Ploești, prin care inginerii, funcționarii, muncitorii și întregul personal au subscris suma de 89.000 lei.

*

Din eroare s'a publicat în lista donatorilor pentru ajutorarea familiilor ostașilor noștri căzuți în războiul de desrobire a Basarabiei și Bucovinei, numele d-lui Sebastian Codorescu.

In realitate, generosul donator al sumei de 10.000 lei este d. Sebastian Teodorescu, avocat, fost decan și fost primar la Chișinău, maior de rezervă, decorat în războiul întregirei neamului.

VÂNZAREA BEREI IN STICLE

Subsecretariatul de stat al aprovizionării a dat următoarea decizie :

Art. 1. — Se prelungește până la 1 August a. c., termenul prevăzut de art. 3, aliniatul 2 din deciziunea Ministerului Economiei Naționale, subsecretariatul de stat al aprovizionării, nr. 250 din 1941, publicată în Monitorul Oficial nr. 99 din 29 Aprilie 1941.

Până la expirarea acestui ultim termen se permite vânzarea berei și în sticle de 450 ml., la prețul de lei 15 sticla.

Art. 2. — Infracțiunile la prevederile prezentei deciziuni se vor pedepsi potrivit decretului-lege pentru activarea producției, regimul prețurilor, reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic, nr. 115/1941, art. 3.

Șeful diviziunii prețuri și circulație din ministerul economiei naționale, subsecretariatul de stat al aprovizionării, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

COPIII DIN CAPITALĂ REFUGIAȚI LA BUDA

In timpul recreației, fetițele întind o horă